

MUDr. Josef Chudáček vzpomíná, zdravotnictví v Bílině, šedesátá léta.

Dle vyprávění MUDr. Josefa Chudáčka, lékaře bílinské interny, kardiologa, primáře a dlouholetého ředitele i jednatele Hornické nemocnice s poliklinikou s. r. o. v Bílině, zapsal v letech 2010 až 2013 Ing. Richard Hazdra.

Až do roku 1964, roku otevření nově postavené nemocnice a polikliniky na Pražském Předměstí Bíliny, byla zdravotní péče v Bílině rozdělena do několika pracovišť. Ta byla rozmístěna po celém městě.

1) Obvodní ordinace pro dospělé :

Budově OÚNZ v Želivského ulici se určitou dobu říkalo „stará poliklinika“. Tady se nacházel obvod č.1, kde léčil pacienty MUDr. Josef Pavelec (*1928) spolu se zdravotní sestrou Naděou Hazdrovou. MUDr. Pavelec, zvaný Dany, pak nahradil MUDr. Závodského ve funkci ředitele NsP Bílina a na obvodě č.1 vystřídal MUDr. Pavelce MUDr. Jiří Kaplan. Dr. Kaplan byl mimo medicínu amatérský kameraman se 16-ti mm filmovou kamerou. Ze Želivského ulice se tento obvod spolu s ostatními přesunul v roce 1964 do nově postavené budovy polikliniky v ulici Pražská 206/95 (výpadovka z Bíliny na Louny). Během následujícího roku se pak MUDr. Kaplan odstěhoval do Nové Role a v obvodě č.1 v přízemí nové polikliniky ho od 1.9.1965 nahradil MUDr. Vladimír Volman , který byl již rok (od 1.9.1964) 1. sekundářem na interním lůžkovém oddělení ve druhém patře nové budovy a současně obvodním lékařem v Břežánkách. Na obvodě č.1 vystřídala zdravotní sestru Naděou Hazdrovou sestra Dana Šimová a od roku 1976 zdravotní sestra Jitka Zemanová.

MUDr. Morávek byl obvodním lékařem na obvodě č. 2 (Sídliště SHD čp. 17). Ten posléze odešel do Tachova. Na tomto obvodě byl nahrazen MUDr. Jaromírou Ooppelovou, která přišla z České Kamenice. Je zajímavé, že děti dr. Ooppelové byly ve zdravém prostředí České Kamenice často nemocné, nezdravé prostředí v Bílině je však uzdravilo. Na obvodě č.2 pracovala zdravotní sestřička Ilona Otrubová postupně u obou lékařů.

Nevíme, jestli byl před rokem 1964 obsazen, ani kterým lékařem, obvod č.3. Jeho lékařka MUDr. Anna Profousová přišla do Bíliny až v roce 1968, takže nastoupila přímo do nové budovy NsP. Zdravotními sestřičkami na obvodě č.3

postupně byly Jana Jandů, Věra Sinčáková, Helena Korousová a Pavlína Eliášová.

Potom zde léčil MUDr. Josef Fadrhonc (*1914) – obvodní lékař obvodu č.4 v Bílině. Jeho rozsáhlý venkovský obvod zahrnoval i řadu vesnic ve středohoří. Do r.1964 ordinoval MUDr. Fadrhonc v tehdejší ulici Pionýrů (nyní Břežánská ul.), pak byla obvodní ordinace č.4 přesunuta do nové budovy NsP , Pražská 206/95. Zdravotní sestřičkou na tomto obvodě byla Božena Dědková. Doktor Fadrhonc měl dvě dcery, obě se upsaly zdravotnictví. Dcera Alena pracovala jako zdravotní sestra na obvodě č.6, dcera Dana se stala zubní laborantkou.

V obvodní ordinaci Za Chlumem byla lékařkou MUDr. Marie (Máša) Horáčková.

Známým lékařem v Bílině byl MUDr. Jan Žižka, obvodní lékař, který ordinoval v budově OÚNZ v Želivského ulici. Později pracoval jako lékař sociálního zabezpečení v Teplicích, kam dojížděl. Zahynul při srážce s nákladákem u Tuchlova.

Bílinským pacientům se věnoval i MUDr. Jaroslav Pávek, starší lékař, který často zastupoval na obvodě v Hostomicích. Ten do Bíliny přišel z Hradce Králové.

Další lékař, MUDr. Josef Stehlík, pracoval ve dvojitém obvodě Kostomlaty – Světec, kam patřila i řada dnes již zaniklých obcí (podobně, jako tomu bylo u MUDr. Fadrhonce). Na tomto obvodě pracovala zdravotní sestra Jarošová, manželka místního lesního. Dr. Stehlík se pak odstěhoval do svého rodiště v Manětíně u Plzně a do obvodu za něho přišla MUDr. Emílie Krauštengelová .

Lékařem obvodní ordinace v Ledvicích byl MUDr. Praj. Jeho dcera MUDr. Prajová byla dlouhodobě primářkou gynekologie v Duchcově.

MUDr. Rudolf Tomiška spolu se zdravotní sestrou Olgou Cipínovou ordinoval v obvodní ordinaci pro obyvatele Břežánek (kde existovaly i ordinace tamních závodních lékařů). V Břežánkách ordinoval svého času též MUDr. Janke, který byl v medicíně činný až do svých devadesáti let.

Do roku 1960 patřily k bílinskému okresu i další obce, dnes patřící k jiným okresům. Například Braňany (dnes okres Most), kde byla snad lékařka. Dalším

bílinským obvodem byla Libčeves , dnes okres Louny, kde na obvodě ordinoval svérázný lékař a do jisté míry i polyhistor MUDr. Jaroslav Frýza.

2)Obvodní ordinace pro děti a dorost :

Ordinace dětského oddělení byly do výstavby nové NsP umístěny v domě u bývalého vlakového nádraží Bílina – město („proti SEBĚ“) a zde ordinovali tito lékaři :

MUDr. Miroslav Panocha (*1925) – dětský lékař,

MUDr. Bloudičková – dětská lékařka (zvaná „mrkačka“)

MUDr. Věra Šafránková (*1928) – dětská lékařka

3)Další zdravotnická pracoviště a ordinace specialistů :

Do roku 1960 měla Bílina i svou Okresní hygienickou stanici. Ta byla umístěna do budovy na Žižkově náměstí a jako okresní hygienik zde pracoval MUDr. František Kotěšovec (*1932), který o příhodách z prostředí bílinského zdravotnictví sepsal pěknou knížku. Ve stejné budově byla i ordinace lékařky pro ženy (gynekologie), které léčila MUDr. Vítová.

V budově v Želivského ulici ordinovali další specialisté těchto oborů :

Byli to lékař internista MUDr. Pavel Letáček, plicní lékařka MUDr. Věra Závodská (*1918), kožní lékař MUDr. Vítek a chirurg MUDr. Eduard Cmund. Sídliila zde i ambulance ORL, odkud do budovy nové polikliniky přešla MUDr. Petříková. V oční ambulanci léčila své pacienty MUDr. Olga Pavelcová (*1930).

V Želivského ulici měla sídlo také Lékařská služba první pomoci . Dále zde byla zdravotní doprava, využívaná i pro potřeby hygienické služby. Vozidla byla umístěna ve dvoře domu v Želivského ulici. Především šlo o sanitky Škoda Tudor, Škoda 1202 a 1203, užívány byly i sanitky jugoslávské výroby (dvoutaktní tříválce). Garážmistrem byl pan Chládek.

V řadě ostatních ordinací pracovalo několik dalších zdravotníků a lékařů. Zubní péče byla soustředěna v budově „SEBA“, blízko bývalého nádraží Bílina - město. Zde vládl železnou rukou dentista Dominik Stejskal, řečený Ivan Hrozný.

Měřil totiž téměř dva metry a vážil okolo 150 kg. Polovinu pacientů, kteří vešli k němu do ordinace, rázem všechny bolesti přešly. Z jedné jeho dcery se stala praktická lékařka MUDr. Helena Kafková (s r.o.) v Duchcově, po jejím úmrtí v její ordinaci začala pracovat další bílinská lékařka MUDr. Jarmila Pecková. Vnučka zubaře Stejskala (dcera od druhé dcery, učitelky Jiřiny) MUDr. Helena Oulehle Mikolášková je lékařkou gynekologie a porodnictví v Mostě.

V zubním středisku nedaleko bývalého nádraží Bílina – město dále ordinovali MUDr. Rovner, MUDr. Krušina a MUDr. Pouček, kteří se současně věnovali preventivní zubní péči na zdejších školách. V zubní ambulanci v Hostomicích pracoval velmi pracovitý dentista Jaroslav Bažant (*1920), který pracoval i v závodní ordinaci u Elektrárny Ledvice.

4) Ordinace závodních lékařů :

Vzhledem k charakteru průmyslu bylo vytvořeno v Bílině a v jejím okolí relativně velké množství závodních ordinací. Závody byly kategorizovány podle pracovního zatížení zaměstnanců a tím se řídily úvazky závodních lékařů. Na hlubinných dolech byl menší počet zaměstnanců na jedno lékařské místo, než tomu bylo ve sklárnách a v ostatních běžných závodech.

V ordinaci závodního lékaře pro Sklářny Kavalier Hostomice byl úvazek kratší, který prakticky plnil obvodní lékař v Hostomicích MUDr. Jaroslav Pávek, a pak se to střídalo.

Závodní ordinace při dole Svornost v Ohníči zahrnovala úvazek téměř jednoho lékařského místa, které postupně plnili lékaři :

MUDr. Josef Stehlík z obvodní ordinace Kostomlaty – Světec, MUDr. Jiří Teska (*1923) a MUDr. Adolf Guttwirth (*1936). Dcera posledně jmenovaného lékaře MUDr. Alice Guttwirthová se také věnuje medicíně a určitou dobu pracovala v Hornické nemocnici s poliklinikou s r.o. v Bílině. Dnes provozuje malou ordinaci praktického lékaře v Žalanech, kterou převzala po svém otci, a k tomu si přibrala ještě jednu ordinaci v Teplicích.

Závodní ordinace dolu Alois Jirásek zprvu vznikla jako „domeček zdraví“ v místech nedaleko silnice do Světce v zatáčce u oprámu Mářinka, nynějšího

koupaliště. Po zahájení výstavby Elektrárny Ledvice bylo postaveno nové zdravotní středisko u areálu této ELE pro dva závodní lékaře a zubní ordinaci. Zde pracovali lékaři :

MUDr. Jiří Šramhauser (*1937) a MUDr. Jaroslav Božovský (*1935). Doktor Božovský později, než přešel na urologii, pracoval i na poliklinice v Bílině, v Duchcově a v Nemocnici v Teplicích. Před budovou Nemocnice Teplice MUDr. Božovského přejelo auto.

Dalším lékařem závodní ordinace dolu Jirásek byl MUDr. Vasilov. Pověstný býval začátek jeho komunikace s pacientem : „Co ti hybí, co ti hází?“. V zubní ordinaci stejného závodního zdravotního střediska pracoval dentista Jaroslav Bažant (*1920) ze zubní ambulance (nezávodní) v Hostomicích.

Poblíž se nacházejí Ledvice, které měly dříve charakter menšího města, důlní činností však značně zredukovaného. Sem do obvodní ordinace (nezávodní) dojížděl MUDr. Vladimír Volman (*1940).

Závodní ordinace Chudeřice – sklárny se starala o pracovníky sklárny a mimo ně i o zaměstnance Slévárny zinku Kovohtí Povrly v Chudeřicích. Oba závody kdysi patřily továrníkovi Weinmannovi a celé této části Bílinska se dosud někdy říká „Vajmanka“. S úvazkem 0,75 zde krátce v r. 1960 a až do 04/1961 ordinoval i MUDr. Josef Chudáček . Pak probíhalo střídání dalších lékařů až do poslední doby, předposledním byl snad MUDr. Jaroslav Čermák (*1955) a dnes je zde MUDr. Ysar Karnoub .

V Bílině, v tehdejší ulici Rudé armády, byla ordinace pro důl Maxim Gorkij II. (zdrav.sestra Dana Šimová).

Povrchový důl Maxim Gorkij I. těžil uhlí v Braňanech a měl zde též závodní ordinaci.

V Břežánkách bylo v r.1961 rekonstruováno zdravotní středisko, kde byly provozovány ordinace dvou závodních lékařů pro hlubinný důl Stalingrad, později přejmenovaném na důl Mír. Jedním ze závodních lékařů tu byl přes deset let (1961 až 1971) MUDr. Josef Chudáček. Druhým závodním lékařem na Míru byl MUDr. Vratislav Macháček, který později emigroval do Švédska. V ordinaci ho nahradila MUDr. Marta Mrázková. V závodní ordinaci v Břežánkách ordinoval i MUDr. Jan Zavadil (z Litoměřic).

V obvodní ordinaci Břežánky +Jenišov Újezd (nezávodní) ordinoval MUDr. Rudolf Tomiška a po jeho odchodu na kraj MUDr. Janke (*1895). Ten byl jako lékař v různých ordinacích činný až do svých 90 let.

Po postupném bourání Břežánek byla ordinace přesunuta přímo na důl Mír. MUDr. Josef Chudáček tam dojížděl až do úplné likvidace dolu (1975), denně to bylo 17 km.

Při budování Velkolomu Maxim Gorkij byly postupně spojovány dosavadní povrchové hnědouhelné doly Maxim Gorkij (s pasovou dopravou a technologií) a Jirásek (s dopravou kolejovou). Zázemí těchto dolů bylo vybudováno na místě dřívější osady Adéla, současně i se závodním střediskem pro dva závodní lékaře, zubního lékaře a rehabilitaci. Středisko funguje dosud a pracovali zde postupně závodní lékaři :

MUDr. Pavel Štěpánek, MUDr. Boris Aulický (z části pracoval i v ordinaci ve Světci), MUDr. Rovner, zubní lékař, kterého pak nahradil MUDr. Bernard Macák, také zubní lékař.

5) Výstavba nové polikliniky :

Hlavním cílem výstavby nové budovy polikliniky v Bílině bylo soustředění odborných ambulancí, obvodních lékařů a komplementu pod jednu střechu. Tomu odpovídal i velmi účelně zpracovaný projekt od Zdravoprojektu Praha. Okna ordinací byla orientována na sever, aby do ordinací celý den nepálilo sluníčko. Celá budova se vytápěla podlahami (krystalové topení). Koncepce budovy spočívala ve výstavbě železobetonového skeletu, realizace pak probíhala s využitím věžňů, kvalitně, z nešizeného betonu. Pozdější přístavba, o více než dvacet let mladší, byla za dalších dvacet let v podstatně horším stavebním stavu, než budova základní. Ve dvoupodlažních křídlech byly umístěny ambulance, které vyžadovaly samostatný vchod, na západní straně to bylo dětské oddělení, na východní straně pak oddělení plicní. V přízemí byly umístěny ambulance pro pacienty, kteří mají častá pohybová omezení, ambulance lékařské pohotovosti, interní ambulance, dva lékařské obvody pro dospělé, centrální kartotéka, neurologie, ortopedie a chirurgie. Současně byla v přízemí umístěna dvě rentgenová pracoviště jako vyšetřovací komplement. V prvním patře pak bylo ORL, kožní ambulance, jeden lékařský obvod pro dospělé, oční oddělení, gynekologie, biochemická laboratoř (další komplement)

a ředitelství se správou polikliniky. Ve druhém patře bylo umístěno zubní oddělení (tři pracoviště), zubní laboratoř, zasedací místnost a lůžkové oddělení.



Tento záběr je z 8. září 1963, kdy byla slavnostně otevřena nová budova polikliniky v Bílině, zdravotní provoz zde však byl zahájen až v roce 1964.

6) Vznik interních nemocničních lůžek v Bílině.

Nemocnice s poliklinikou v Bílině byla původně projektována jako takzvaná čtyřprimariátová nemocnice s poliklinikou, kdy v přední postavené části byly umístěny ambulance polikliniky a v zadní, která se však stavebně nerealizovala, měly být umístěny čtyři lůžková oddělení – interní, chirurgické, gynekologicko porodnické a dětské. Tento typ nemocnice byl takto vybudován před rokem 1960 již v několika tehdejších okresech a v Bílině byl pro tento účel vyčleněn rozsáhlý pozemek na okraji města u výpadovky na Louny. Výstavba kompletní akutní lůžkové části se již neuskutečnila a prostor se později využíval pro přistávání vrtulníku a zdravotní šetrnou přepravu neurologických pacientů na neurochirurgii do Liberce. Po roce 1989 byl rozsáhlý pozemek za budovou

nemocnice v oploceném areálu NsP Bílina z nejasných důvodů restituován a po roce 2006 jej Město Bílina od restituentů odkoupilo za 4 mil.Kč.

Přes dosud uvedené problémy se zřízení lůžkové složky v poliklinice v Bílině uskutečnilo. Ve druhém patře, kde je nyní LDN C, byly už v původním projektu připraveny čtyři pokoje pro traumatologická lůžka.

Návrh na jejich zřízení podal traumatolog MUDr. Cmud, a to vzhledem k větší úrazovosti ve zdejších uhelných dolech a průmyslových závodech s těžkými provozy (zinková huť, sklárny). Vedle traumatologických lůžek ve druhém patře byly podle projektu vyčleněny místnosti pro administrativu, vše bylo projektováno v době, kdy byl v Bílině samostatný Okresní ústav národního zdraví (OÚNZ), včetně Okresní hygienické stanice.

V obou těchto prostorách druhého patra polikliniky bylo pak místo administrativy zřízeno interní lůžkové oddělení, které bylo prvním primariátem v Bílině. Toto oddělení bylo otevřeno v roce 1964 spolu s ambulancemi a ostatními provozy nové NsP v Bílině jako součást OÚNZ Teplice. Lůžková interna zahrnovala 40 lůžek, polovinu pro ženské a polovinu pro mužské pacienty. Prvním primářem interního oddělení byl ustanoven MUDr. Pavel Letáček, zkušený lékař internista. Od 1.9.1964 jako 1.sekundář lůžkové interny nastoupil MUDr. Vladimír Volman, který souběžně pracoval i jako obvodní lékař v Břežánkách.Jako 2. sekundář nastoupila na lůžkovou internu MUDr. Marie Calábková.

Primariát lůžkové interny po MUDr. Letáčkově od roku 1978 převzal MUDr. Josef Chudáček a spolupracoval zde s vrchní sestrou Janou Sokolovou.

Na oddělení postupně pracovala řada lékařů, kteří se pak uplatnili jako terénní lékaři převážně v bílinské oblasti. Vzhledem k tomu, že zdravotní činnost na poliklinice byla účelně propojena mezi lůžkovou složkou, ambulancemi a laboratorním komplementem, získali tito lékaři široký pohled na medicínu, což se projevilo jak při atestačních zkouškách, tak i při jejich praxích.

Další snímek zachycuje hlavní vchod NsP Bílina a je z roku 1983. Interní lůžka pro muže (20 lůžek) jsou za okny 2. patra vpravo nahoře, pro ženy (také 20 lůžek) pak jsou ve stejném patře kolmo k prostřední části. :



Následující snímek je z 19.9.1984, z dvacátého výročí provozování interního lůžkového oddělení NsP Bílina. Je zde tehdejší osazenstvo včetně některých ambulančí a vpředu třetí zleva nestor NsP Bílina MUDr. Pavel Letáček. :



Na této fotografii, která je také z roku 1984, je první, již emeritní primář interního lůžkového oddělení NsP Bílina MUDr. Pavel Letáček, a stávající primář téhož oddělení MUDr. Josef Chudáček. Ten převzal interní primariát při odchodu MUDr. Letáčka do důchodu. :



7) Neurorehabilitační lůžkové oddělení :

Toto oddělení vzniklo jako druhý primariát v Bílině. Po celou dobu existence NsP v Bílině byla snaha nemocnici dostavět, což naráželo na možná oprávněnou tendenci soustřeďovat zdravotní péči do větších nemocnic. Někde, například v Kadani lobistické zájmy tamějších dolů uspěly, obdobná nemocnice zde byla postavena najednou kompletní a je dosud provozována.

Před rokem 1987 bylo rozhodnuto postavit v areálu NsP v Bílině prostory pro nemocniční lékárnu, určenou i pro veřejnost, která by nahradila starší lékárnu v centru města, v Seifertově ulici. Nejdříve šlo o přízemní přístavbu stávající budovy NsP. Záměr se pak změnil z přízemní na dvoupodlažní budovu s tím, že ve druhém podlaží nad lékárnou vznikne lůžkové rehabilitační oddělení, zpočátku jako denní stacionář pro zaměstnance dolů.

Na přelomu roku 1989/90 přešel z Vojenských lázní Teplice do Nemocnice s poliklinikou v Bílině MUDr. Ján Cabadaj, který se stal primářem nového 30-ti lůžkového oddělení, ve druhém podlaží (1.patro) přístavby nad lékárnou. Přitom využil své dlouholeté zkušenosti z vojenských lázní a profiloval tento druhý lůžkový primariát NsP Bílina jako neurorehabilitační . Vrchní sestrou zde se stala Jana Pecháčková.

8)Vznik léčebny dlouhodobě nemocných :

Zřízení třetího lůžkového primariátu v areálu NsP v Bílině bylo podpořeno třemi příležitostmi. První z nich byla možnost využití většiny prostoru dřívější nemocniční lékárny v přízemí přístavby NsP Bílina. V roce 1993 došlo ke stavebnímu zmenšení lékárny na cca ¼ z důvodu privatizace lékárny a ¾ prostoru byly provozem lékárny opuštěny. Druhou příležitostí byla přestavba volného prostoru na lůžkové oddělení, a to rozhodnutím a péčí Města Bíliny a jeho představitelů v roce 1996. Třetí příležitostí se stalo ukončení provozu léčebny dlouhodobě nemocných (LDN) v Křemýži a likvidace tamější LDN v roce 1997. Část lůžek z Křemýže bylo přesunuto do Nemocnice v Teplicích a třicet lůžek bylo přemístěno do Hornické NsP v Bílině do již připravených prostor v přízemí přístavby polikliniky.

Primář z LDN Křemýž, MUDr. Josef Pavelec přešel na LDN do Bíliny a pokračoval zde ve funkci primáře léčebny dlouhodobě nemocných. Jeho pravou rukou se zde stala vrchní sestra Hana Špuláková.

V roce 1998 došlo v celé České republice k omezování počtu akutních lůžek. V Bílině byly proto akutní neurorehabilitační lůžka a jejich bývalý prostor ve druhém patře přístavby přeměněny na LDN lůžka následné péče stanice „B“, též s počtem 30 lůžek, jako měla stanice LDN „A“. Sem se přesunula i větší část personálu z primariátu interny. Celý primariát LDN s oběma stanicemi převzal a řídil MUDr. Josef Chudáček. (MUDr. Josef Pavelec ukončil ze závažných zdravotních důvodu svou lékařskou činnost)

Po Haně Špulákové se vrchní sestrou na stanici LDN A stala zdravotní sestra Bohumila Procházková. Na LDN B se stala vrchní sestrou zdravotní sestra Dáša Gondek Jedináková a později zdravotní sestra Pavlína Eliášová.

Na další fotografii je zachycen personál stanice LDN A spolu s primářem MUDr. Josefem Chudáčkem



V roce 1999 byla Městem Bílina zrekonstruovaná polovina prostoru po interních lůžkách (právě ženská část). Po složitých jednáních na ministerstvu zdravotnictví i na zdravotních pojišťovnách bylo dosaženo úspěchu. Všechny tyto orgány uznaly, že rehabilitační péče v HN s p. r. o. Bílina je na vysoké úrovni. LDN v Bílině se tak mohla rozšířit o patnáct lůžek speciální následné rehabilitační péče právě v prostoru po interních lůžkách, s označením LDN „R“, později LDN „C“. Vrchní sestrou zde se stala zdravotní sestra Jana Pecháčková a po jejím odchodu do důchodu zdravotní sestra Jitka Bubeníčková .

Po deseti letech Město Bílina zrekonstruovalo druhou polovinu prostoru po bývalých interních lůžkách (kdysi část pro muže) na rozšíření LDN R (C) o dalších osm nadstandardních lůžek. Tentokrát šlo o pokoje jednolůžkové a dvoulůžkové, někde i se sociálním vybavením. Tím se celkový počet lůžek LDN Bílina navýšil na osmdesát tři.

Na následujících snímcích z 24.11.2010 starosta Josef Horáček slavnostně přestřihává pásku při otevření rozšířené části LDN R (C) a primář MUDr. Chudáček spolu s vedoucím investic města Bíliny Ing. Burešem přihlížejí :



9) Lázně Bílina byly dalším lůžkovým zařízením v Bílině, v celé republice docela proslulé. Jako součást Čs. Lázní Teplice však nepatřily do svazku OÚNZ a NsP. Zde byl primářem MUDr. Vladimír Waskievskij. V dnešní době bohužel nejsou lázně Bílina provozovány.

10) O pohotovosti :

Pohotovostní služba, doslova „Lékařská služba první pomoci“ (LSPP) byla zřízena zvláštním předpisem tak, aby pokrývala územně i časově celé území okresů. Kompetenčně byla LSPP řízena ředitelem nebo vedoucím lékařem zdravotnického zařízení. Pracovalo se ve zvlášť vyčleněných ordinacích, samozřejmě příslušně vybavených. Důležitou součástí byla návštěvní služba. Pracovní skupinu LSPP tvořil lékař, zdravotní sestra a řidič se sanitním vozem. Často byl využit i druhý sanitní vůz jako převozní, s druhým řidičem. Pracovní doba byla na LSPP od 17:00 do 07:00 a o víkendech a svátcích nepřetržitě po celou dobu dvaceti čtyř hodin. Při chřipkových epidemiích bývala služba posílena o dalšího lékaře a zdravotní sestru. Souběžně s tzv. dospělou (nebo univerzální) lékařskou pohotovostí byla provozována i pohotovost dětská, tedy

pro děti a dorost. Dětskou pohotovost držela dětská lékařka a jedna zdravotní sestra o víkendech a svátcích.

Problémem při vyjíždění lékaře do terénu bylo zpočátku spojení. Posádka sanitního vozu musela na výjezdech z jednotlivých dostupných telefonních stanic volat zpět na základnu, aby zjistila nutné nové lékařské návštěvy pacientů. Telefonní síť byla velmi řídká, většinou byl jen jeden telefonní přístroj v jedné vesnici a někdy ani to ne, v Bílině pak v některých hospodách.

LSPP takto pojatá pokrývala veškerá onemocnění a úrazy, vše, co v té době vzniklo. A to i případy, které dnes řeší záchranná služba. V ordinaci LSPP se dělaly zákroky jako v běžné ordinaci, vybavení chirurgickým sálkem však umožňovalo i drobné šití a podobně. Ve všední dny byla mezi konec ordinálních hodin ambulancí praktických lékařů (14:00 hod.) a začátek LSPP (17:00 hod.) vložena žurnální lékařská služba, v té se střídala osazenstva jednotlivých ambulancí praktických lékařů.

Důležitou součástí pohotovosti byla v Nemocnici s poliklinikou Bílina ústavní pohotovost. Mimo pracovní dobu lékařů kmenově zařazených na jednotlivých lůžkových odděleních zde sloužil lékař, který dohlížel na zdravotní stav lůžkových pacientů a v případě potřeby odborně zasáhl. Do náplně činnosti pohotovostních lékařů patřil i příjem klientů na záchytné protialkoholní stanice a posouzení jejich zdravotního stavu.